

## Arrest

nr. 318 501 van 13 december 2024  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-C. WARLOP  
J. Swartenbroucklaan 14  
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. WARLOP.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. De bestreden beslissing

##### ***“A. Feitenrelaas***

*U bent geboren op [...] april 1971 in Addis Abeba. U verklaart de Ethiopische nationaliteit te hebben en bezit de Amhaarse etniciteit.*

*U werd geboren in Addis Abeba en bleef er wonen tot uw vertrek uit Ethiopië. U ging naar school en behaalde een bachelor in chemie. U begon in 1981 (Ethiopische kalender (EK)>Gregoriaanse kalender (GK): 1988/1989) met lesgeven en deed dit tot uw vertrek. U kreeg echter bedreigingen van de leerlingen gericht aan uw adres omwille van uw etniciteit. Ook zag u hoe de Amhara altijd geviseerd werden door de politie als er een probleem ontstond op school.*

*In 2012 (EK> GK: 2018/2019) verhuisde uw vrouw met kind naar Italië om daar een behandeling tegen leukemie te ondergaan. Uw vrouw ontving in juni 2022 verblijfsdocumenten met een duur van tien jaar. Op 11*

augustus 2022 (GK) diende u een visumaanvraag in bij de Italiaanse ambassade om hen te bezoeken. Deze werd uitgereikt op 18 augustus 2022 en u vertrok enkele dagen later per vliegtuig naar Italië.

Op 9 september 2022 kwam u toe op Belgisch grondgebied en diezelfde dag diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u foto's voor van uw zoon hier in België, uw originele huwelijksakte, een kopie van het geboorte- en doopcertificaat van uw dochter, het originele geboortecertificaat van uw zoon en een kopie van uw identiteitskaart.

## **B. Motivering**

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u vervolgd werd omwille van uw etniciteit (notities persoonlijk onderhoud (hierna NPO), p.5). U vreest bij een terugkeer naar Ethiopië vermoord of ontvoerd te worden omwille van uw etniciteit (NPO, p.20). U vreest dat uw zoon bij terugkeer naar Ethiopië vragen zou stellen over zijn etniciteit (NPO, p.21).

**Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.**

Ten eerste dient er te worden opgemerkt dat een verzoeker om internationale bescherming de verplichting heeft om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Hoewel u bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud hier op gewezen werd, dient er te worden opgemerkt dat u niet aan deze medewerkingsplicht heeft voldaan.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat u een visumaanvraag deed voor Italië bij de Italiaanse consulaire diensten in Addis Abeba. U ondertekende verschillende documenten en voegde meerdere documenten toe aan uw visumdossier, zoals de permanente verblijfskaart van uw vrouw, een brief van een organisatie die zich inzet voor de gezondheid van uw dochter, een eigendomsakte van u en een brief van uw school. Doorheen het persoonlijk onderhoud werd er meerdere malen gepolst naar de informatie die in het dossier te vinden was. Zo werd er gevraagd naar uw reis naar België. U verklaarde dat u geen idee had hoe uw reis of uw paspoort en visum geregeld werd. Het waren immers humanitaire veldwerkers die dit deden voor u. Zij zijn ook degene die nu uw paspoort zouden bezitten (NPO, p.6, 8). Uw verklaringen hierover kunnen echter niet overtuigen. Zo weet u niet eens wie deze mensen zijn of hoe u ze heeft leren kennen (NPO, p.6, 7). Wanneer u dan ook wordt meegedeeld dat dit merkwaardig is, houdt u vast aan uw verklaringen. Gevraagd of u ooit naar de ambassade bent geweest om een visum aan te vragen, meent u dat u na Sene 2012 (EK>GK: Juni 2020) een keer ging, maar erna niet meer (NPO, p.9). Verder verklaart u dat uw vrouw nooit Ethiopië heeft verlaten en zij, samen met uw dochter, nog in Ethiopië zou wonen. Gevraagd of zij dan ooit identiteitsdocumenten zou hebben gehad voor een ander land buiten Ethiopië, ontkent u dit (NPO, p.12). Ook wanneer er letterlijk gevraagd wordt of uw dochter een beenmergtransplantatie zou hebben ondergaan, antwoordt u negatief.

Ook wanneer de protection officer u meedeelt het Italiaans visumdossier te bezitten, wilt u daarover eerst niets zeggen en blijft u vasthangen aan uw eerdere verklaringen hoewel u de kans gegeven wordt om aanpassingen te maken (NPO, p.21).

De documenten worden bijgevolg één voor één overlopen. Geconfronteerd met deze vaststaande feiten, kan u niet anders dan uiteindelijk toegeven dat uw eerdere verklaringen met betrekking tot uw vrouw en dochter alsook uw visumaanvraag onjuist waren (NPO, p.22). Zo geeft u toe dat u wel degelijk zelf uw visum aanvraagde. Ook blijkt u op de hoogte te zijn dat uw vrouw een verblijfsvergunning heeft in Italië. Deze confrontatie weerhoudt u echter niet om tegenstrijdige verklaringen af te leggen. Zo verklaart u eerst dat zij heen en terug gaan tussen Ethiopië en Italië om even later echter te verklaren dat uw vrouw sinds 2012 (EK>GK: 2019/ 20202018) in Italië woont en sindsdien nooit meer is terugggegaan naar Ethiopië (NPO, p.22 en 24). Dat u enkel en alleen uw verklaringen aanpast wanneer u geconfronteerd wordt met de fysieke

documenten, hoewel u ervoor meerdere malen de kans heeft gekregen om hierover waarachtige verklaringen af te leggen, getuigt hoe u opzettelijk het Commissariaat-generaal probeerde te misleiden. Gezien uw verklaringen betreffende de aanmaak van uw visumaanvraag door voor u onbekende personen in het water vallen, kan er logischer wijze ook van uit gegaan worden dat uw paspoort niet door deze mensen wordt vastgehouden. U werd bijgevolg na het persoonlijk onderhoud gevraagd om een kopie van uw paspoort, alsook die van uw vrouw, neer te leggen. Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal nog niets mogen ontvangen wat ook uw gebrek aan medewerking demonstreert.

U verklaart uw land van herkomst, Ethiopië, te hebben verlaten omdat u van mening bent, vervolgd te zijn omwille van uw etniciteit. U gevraagd om deze vervolging concreet te maken, spreekt u over hoe Amharen altijd gevisieerd werden door de politie als er opstoten waren in uw school (NPO, p.5). Ook bent u van mening dat het schoolsysteem faalde, omdat u niet vrij meer mocht lesgeven wat u wou, maar een curriculum diende te volgen opgelegd door de staat (NPO, p.16). Het Commissariaat-generaal wijst erop dat een **persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend**. Een loutere vermelding van de algemene situatie in het land van herkomst – in casu Ethiopië – volstaat in deze context niet om aanspraak te kunnen maken op het verkrijgen van internationale bescherming. De vervolging dient namelijk in concreto te worden aangetoond en beoordeeld op het moment van de beslissing. Wanneer u echter over uzelf spreekt, zo geeft u toch aan, maakt u melding van incidenten die gebeurden tijdens de dag van de vlag en waarbij de politie diende tussen te komen. Echter, wanneer er u gevraagd wordt of u dan ooit in de problemen kwam met de Ethiopische autoriteiten antwoordt u dat u altijd wegbleef van de problemen, maar u wel collectieve problemen ondervond als een Amhaar (NPO, p.17). Wanneer er u nogmaals gevraagd wordt om uw problemen te personaliseren, verklaart u dat deze vervolging zich uitte in het ontvangen van bedreigingen en isolatie. Er dient echter te worden opgemerkt dat u er niet in slaagt om de zwaarwichtigheid van deze vervolging aannemelijk te maken. Zo werden er zaken op het krijtbord geschreven in de klas en meent u daarom als leerkracht niet te worden gerespecteerd. Ook meent u dat u geïsoleerd werd aangezien u geen promotie kreeg omwille van uw etniciteit. Gevraagd hoe u weet dat dit het motief was voor de weigering u te promoveren, kan u echter niet overtuigen (NPO, p.18). Bovendien dient er ook te worden gewezen dat u uw job kon blijven uitoefenen gedurende meer dan twintig jaar in dezelfde school. Ook was u grondbezitter en had u toegang tot de medische zorg in Ethiopië (NPO, p.6 en document visumdossier, toegevoegd aan administratief dossier). Uit uw verklaringen blijkt bijgevolg helemaal niet dat u geïsoleerd werd van de gemeenschap. Verder kreeg u ook nog te maken met beledigingen, zo verklaart u. Hoewel het Commissariaat-generaal niet betwist dat het krijgen van beledigingen onaangenaam is, zijn noch deze noch uw beweerde bedreigingen en isolatie van die aard dat zij gelijk gesteld kunnen worden aan een schending van de fundamentele mensenrechten. Om immers tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moet het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. De in casu ingeroepen isolatie en bedreigingen zijn, zoals hierboven aangegeven werd, echter onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met voormelde vervolging of ernstige schade.

Deze vermeende vervolging tastte, volgens u, ook uw mentale gezondheid aan (NPO, p.5). Gevraagd wanneer deze bedreigingen begonnen, antwoordt u in 2010, sinds de hervorming van de overheid. Toch bleef u altijd in de dezelfde school werken. Gevraagd of u dan ooit eraan dacht om te veranderen van school, antwoordt u van niet. U bent namelijk van mening dat dit in andere scholen net hetzelfde probleem zou zijn (NPO, p.20). Er kan echter niet worden ingezien waarom u niet eerder het land verliet, gezien u meent dat deze problemen al lang gaande waren. Zo antwoordt u “ik kon mijn werk niet verlaten. Ze moeten me ontslaan om thuis te blijven. Dus anders hoe kan ik mijn job verlaten. Ook al had ik die problemen, ik bleef wel werken” (NPO, p.23).

Uw passieve houding, dat u op geen enkel moment een andere job of oplossing heeft gezocht, zoals lesgeven in een andere school tijdens een periode van meer dan tien jaar, tast de geloofwaardigheid van uw relaas verder aan. Verder kan er niet worden ingezien hoe u geïsoleerd of bedreigd werd in uw school, zoals u aangeeft, als het net deze school is die een ondersteunende brief voor u schreef voor uw visumaanvraag zodat u op jaarlijks verlof kon gaan in het buitenland. Bovendien keldert de geloofwaardigheid van uw relaas des te meer wanneer er gepolst wordt of u dan hulp zocht voor uw mentaal welzijn, waarop u ontkennend antwoordt (NPO, p.16, 19). Dat u aangeeft dat deze vermeende situatie uw mentale gezondheid schaadde maar u geen stappen ondernam om deze situatie te verbeteren, bevestigt nogmaals uw passieve houding. U beschikte bovendien over een geldig paspoort sinds december 2017 (zie visumaanvraag toegevoegd aan administratief dossier). Er kan dan ook niet worden ingezien waarom u zich niet eerder onttrok aan deze situatie door u bestempeld als mishandeling en een aantasting van uw mentale gezondheid (NPO, p.5).

Vervolgens geeft u aan dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst zou vermoord of ontvoerd worden omwille van uw etniciteit (in het algemeen) (NPO, p. 20). Er kan echter niet uit uw verklaringen worden afgeleid waarom net u gevisieerd zou worden. Gevraagd of u hiervoor bewijzen heeft die

dit zouden aangeven of staven, antwoordt u dat u de gevolgen kent omdat u veel Amhara heeft gekend die door die hel gingen (NPO, p.20). U doelt hierbij op een vriend die verdween na uw aankomst in België. U bent van mening dat de regeringspartij achter zijn verdwijning zou zitten. Gevraagd of u hiervoor enig bewijs heeft om deze boude verklaring te staven, antwoordt u dat u dit veronderstelt. Op geen enkele manier kan u echter deze veronderstelling hard maken. Bovendien, weet u ook niet welk incident aan de oorzaak lag van zijn verdwijning. U verklaart dit omdat u hier in België was en in niet in Ethiopië (NPO, p.20). Nochtans kan er toch redelijkerwijze verwacht worden dat u zich daar enkele vragen over zou stellen indien een vriend door de overheid verdwijnt omwille van zijn etniciteit die dezelfde is als die van u. Wanneer u ook met deze vaststelling geconfronteerd wordt, blijkt u zich opeens toch het incident te herinneren (NPO, p.21). Het is dan ook klaar en duidelijk dat u doorheen uw persoonlijk onderhoud, zowel op de vragen met betrekking tot uw asielrelaas als uw persoonsgegevens, uw antwoorden aanpast naar gelang de vragen van de protection officer.

Tot slot dient er ook te worden opgemerkt dat u voor uw aankomst eerst in Italië verbleef. U bezocht daar uw vrouw en dochter. Gezien uw vrouw over verblijfsdocumenten van tien jaar beschikt, wordt er u dan ook gevraagd waarom u geen gezinshereniging heeft aangevraagd – of een andere procedure in Italië. U heeft geen idee, zo antwoordt u (NPO, p.24). Er kan echter niet worden ingezien waarom u geen informatie over deze optie zou hebben opgezocht gezien uw vrouw reeds in Italië woont sinds 2020 en sinds juni 2022 haar verblijfskaart van 10 jaar heeft gekregen. Ook waarom u in Italië het naliet om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, kan niet overtuigen. Zo meent u dat u niet veilig was in Italië en u vrij wou leven van uw problemen (NPO, p.23). Nochtans verklaarde u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud dat het “het goed was dat we in een veilig land waren in EU” wanneer u het had over uw verblijf in Italië (NPO, p.8). Uw tegenstrijdige verklaringen hierover tasten de geloofwaardigheid van uw relaas verder aan. U wordt hiermee geconfronteerd, maar meent zulke zaken niet te hebben gezegd. Tenslotte, kan er van een verzoeker om internationale bescherming verwacht worden dat, indien men werkelijk nood heeft aan bescherming, men zich zo snel mogelijk wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Dat u dit niet deed in Italië, maar pas bij uw aankomst in België doet de vraag rijzen in hoeverre u deze internationale bescherming voor dringend en noodzakelijk acht. Dit wordt des te meer benadrukt wanneer u vermeldt dat indien u in Italië zou gebleven zijn, uw vrouw en kind dan misschien niet meer op de steun zouden kunnen rekenen van de organisatie die hen tot nu toe hielp (NPO, p.23).

Uit de bovenstaande vaststellingen dient geconcludeerd te worden dat u er niet in slaagde uw vrees voor vervolging in uw land van herkomst aannemelijk te maken. Tot slot, maar zeker niet in het minste, zijn er uw tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot uw visumdossier en kan er niet anders dan te worden besloten dat u opzettelijk het Commissariaat-generaal heeft proberen te misleiden. De discriminatie die u meent te hebben geleden in uw land van herkomst omwille van uw etnie kan niet overtuigen. U blijft immers steken in algemeenheden die niet van die aard dat zij uw mensenrechten schenden. U beweert immers gediscrimineerd en geïsoleerd te zijn omwille van uw etnie, maar u had jarenlang een job in een Ethiopische school, had een eigendom in Ethiopië en had toegang tot verschillende publieke diensten zoals de gezondheidszorg. Verder kon uw echtgenote het land zonder problemen verlaten in het kader van de gezondheid van één van uw kinderen. Ook zelf heeft u nooit enige problemen gekend met de Ethiopische autoriteiten. Bijgevolg vervalt ook uw vrees bij terugkeer.

Wat betreft uw zeer algemene verwijzing naar vervolging van Amhara in de hoofdstad Addis Abeba dient tot slot opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie het **Algemeen ambtsbericht Ethiopië** van 31 januari 2024), blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in de hoofdstad Addis Abeba over het algemeen goed is, ondanks bestaande politieke spanningen en het geweld in verschillende regio's van het land. Er dient aldus geconcludeerd te worden dat er actueel in de hoofdstad Addis Abeba geen sprake is van willekeurig geweld in de context van een gewapend conflict waardoor een burger louter omwille van zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Ook wat betreft de behandeling van Amhara in de hoofdstad wijst het CGVS op basis van dezelfde informatie dat na de uitbraak van het Amhara conflict in de gelijknamige regio in 2023 weliswaar arrestaties van Amhara plaatsvonden in Addis Abeba – zeker na het uitroepen van de noodtoestand – maar dat deze arrestaties naarmate het conflict vorderde duidelijk afnamen en meer gericht werden – met name ten aanzien van specifieke profielen zoals (kritische) journalisten of personen die aan de Fano milities gelinkt konden worden. De eerdere gearresteerde Amhara werden verder ook vrijgelaten (al dan niet na het volgen van een rehabilitatie programma). Uit informatie beschikbaar in het dossier is er geen aanleiding of aanwijzing dat u geviséerd zou worden door de Ethiopische autoriteiten louter omwille van uw etnische achtergrond. U haalt evenmin redenen aan waarom net u geviséerd zou worden door de Ethiopische autoriteiten omwille van uw Amhara etnie aangezien u hoegenaamd niet over een profiel beschikt dat eventueel negatieve aandacht van deze autoriteiten zou kunnen uitlokken.

*Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u enkele documenten voor. Zij hebben betrekking tot uw persoonsgegevens en deze van uw vrouw en kinderen. Deze worden hier echter geenszins in twijfel getrokken en hebben bijgevolg geen invloed op bovenstaande vaststellingen.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

### 2. Verzoekschrift

*In het enig middel voert verzoeker volgende schendingen aan: “Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 2 en 3 van de wet dd. 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief van redelijkheid en zorgvuldigheid, de samenwerkingsplicht”.*

*Inzake de toekenning van de vluchtelingenstatus en ondergeschikt van de subsidiaire bescherming stelt verzoeker wat volgt.*

#### *“6.2.1. De kwestie van het paspoort en van het verblijf van de vrouw en dochter van de verzoekende partij*

*[...]*

*29. Hoewel de verzoekende partij heeft aangegeven dat zijn vrouw en dochter in Ethiopië woonden, heeft zij enkel een relaas toegebracht met betrekking tot feiten die zij persoonlijk heeft gekend als Amhaara. Deze verklaring is niet van die aard om het relaas van de verzoeker in twijfel te trekken.*

*30. Betreffende het ontbrekende paspoort, stelt de verwerende partij noch de identiteitsgegevens noch de reis van de verzoekende partij van haar land van herkomst tot uiteindelijk België in vraag te stellen.*

*31. Dat de verzoekende partij geen gezinshereniging of asiel vroeg in Italië staat los van de omstandigheden die de nood aan internationale bescherming aantonen.*

*32. De door de verwerende partij aangekaarte gebreken zijn aldus niet van die aard om de geloofwaardigheid van de verzoekende partij aan te tasten.*

#### *6.2.2. Etniciteit, terugkeerders en veiligheidssituatie*

*33. Er wordt niet betwist dat de verzoekende partij afkomstig is uit Ethiopië en van Amhaarse etniciteit is, doch meent ze dat er geen sprake kan zijn van vervolging, nochtans duidt Amnesty International dat Ethiopië geen vrede zal kennen zolang de werking identiteitsgebonden is : [landeninformatie]*

*36. De verzoekende partij legde reeds uit dat zij als Amhaara werd gediscrimineerd werd, dat haat werd verwekt tussen de verschillende etniciteiten en dat het ook specifiek om die reden dat zij reeds arbitrair werd gearresteerd: [...]*

*37. De verwerende partij onderschat de ernst van de bedreigingen, daar de verzoekende partij zelfs met de dood bedreigd werd : [...]*

*38. De verzoekende partij vreest bij terugkeer te worden gedood of illegaal gearresteerd te worden : [...]*

*39. Het conflict heeft verder gevolgen op Addis Abeba waar duizenden Amhara louter en alleen op grond van hun etniciteit worden gevangen genomen. Niet enkel zijn er grootschalige arbitraire arrestaties maar zet de overheid een discriminatie- en haatretoriek in tegen de Amhaarse etniciteit. De vervolging van Amhara is na het vertrek van de verzoekende partij dus duidelijk toegenomen : [...]*

*40. Uit het vorige artikel blijkt reeds duidelijk dat er sprake is van vervolging van Amharen - ook in Addis Abeba - op grond van hun etniciteit. Artikel 1 A van de Conventie van Genève en artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet voorzien dat in dat geval de vluchtelingenstatus moet worden toegekend.*

*41. Terwijl de algemene veiligheidssituatie in Ethiopië op elk moment verder kan ontsporen, voert de verwerende partij geen toekomstgericht onderzoek, hetgeen zij nochtans hoort te doen:*

*[landeninformatie]*

*44. Er bestaat evenzeer een risico als terugkeerder: [landeninformatie]*

*45. Kortom, bestaat er in hoofde van de verzoekende partij een werkelijk risico tot vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet daar de aangevoerde etniciteit weldegelijk een risico tot vervolging met zich meebrengt, minstens dient ondergeschikt een risico op ernstige schade te worden weerhouden in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

45. De bestreden beslissing is in feite en in rechte niet afdoende gemotiveerd zoals nochtans vereist onder artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 evenals artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Ze faalde in haar onderzoeks- en zorgvuldigheidsplicht evenals in haar plicht om rekening te houden met allé elementen in het nemen van haar beslissing conform artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet.

47. Mocht uw Raad oordelen dat er niet voldoende elementen voorhanden zijn om de vluchtelingenstatus, ondergeschikt de subsidiaire bescherming toe te kennen, quod non, verzoekt de verzoekende partij U de kwestieuze beslissing te vernietigen en het dossier voor verder onderzoek terug te sturen naar het CGVS.

48. Zolang het etnisch conflict en de erbarmelijke veiligheidssituatie blijven aanhouden, kan de verzoekende partij nergens veilig terugkeren naar Ethiopië.

#### 6.2.3. Humanitaire situatie

59. In Ethiopië is de humanitaire situatie zo ernstig dat een zesde van de bevolking honger lijdt : [landeninformatie]

51 De verzoekende partij zal zich door gebrek aan essentiële basisbehoeften bij terugkeer in een situatie in strijd met artikel 3 van het EVRM bevinden.

52. De verzoekende partij verwijst naar de zaak M.S.S. (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254) waaruit blijkt dat zij door het feit dat zij bij terugkeer in extreme armoede zou verkeren en geen toegang zou hebben tot élémentaire levensbehoeften (voedsel, hygiëne, huisvesting,...) in aanmerking dient te komen voor de subsidiaire bescherming ex artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet omwille van het risico om het slachtoffer te worden van ernstige schade.

#### 6.2.4. Besluit

53 De verwerende partij faalde trouwens evenzeer in haar onderzoeksplicht door geen onderzoek te hebben gepleegd (1) naar de veiligheidsomstandigheden in Ethiopië en de weerslag voor de verzoekende partij in huidige omstandigheden, (2) naar de algemene situatie in Ethiopië, het willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4,§2,c van de Vreemdelingenwet en de onmenselijke en vernederende omstandigheden in de zin van artikel 48/4,§2,b van de Vreemdelingenwet ten gevolge van de humanitaire situatie en de humanitaire situatie die de verzoekende partij.

54. Door het te hebben nagelaten rekening te houden met :

a. de invloed van het etnisch conflict;

b. de beschikbare bronnen over de vervolging op grond van het toebehoren tot de Amhara etniciteit;

c. de beschikbare bronnen getuigende van het blindelings geweld en de humanitaire situatie in Ethiopië, is de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd en heeft de verwerende partij het nagelaten rekening te houden met alle elementen in het nemen van haar beslissing (48/6, §5 van de Vreemdelingenwet)

[...]".

#### Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar

geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.1. De bestreden beslissing motiveert omstandig inzake verzoekers visumdossier en verblijfssituatie van zijn echtgenote als volgt:

*“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat u een visumaanvraag deed voor Italië bij de Italiaanse consulaire diensten in Addis Abeba. U ondertekende verschillende documenten en voegde meerdere documenten toe aan uw visumdossier, zoals de permanente verblijfskaart van uw vrouw, een brief van een organisatie die zich inzet voor de gezondheid van uw dochter, een eigendomsakte van u en een brief van uw school. Doorheen het persoonlijk onderhoud werd er meerdere malen gepolst naar de informatie die in het dossier te vinden was. Zo werd er gevraagd naar uw reis naar België. U verklaarde dat u geen idee had hoe uw reis of uw paspoort en visum geregeld werd. Het waren immers humanitaire veldwerkers die dit deden voor u. Zij zijn ook degene die nu uw paspoort zouden bezitten (NPO, p.6, 8). Uw verklaringen hierover kunnen echter niet overtuigen. Zo weet u niet eens wie deze mensen zijn of hoe u ze heeft leren kennen (NPO, p.6, 7). Wanneer u dan ook wordt meegedeeld dat dit merkwaardig is, houdt u vast aan uw verklaringen. Gevraagd of u ooit naar de ambassade bent geweest om een visum aan te vragen, meent u dat u na Sene 2012 (EK>GK: Juni 2020) een keer ging, maar erna niet meer (NPO, p.9). Verder verklaart u dat uw vrouw nooit Ethiopië heeft verlaten en zij, samen met uw dochter, nog in Ethiopië zou wonen.*

*Gevraagd of zij dan ooit identiteitsdocumenten zou hebben gehad voor een ander land buiten Ethiopië, ontkent u dit (NPO, p.12). Ook wanneer er letterlijk gevraagd wordt of uw dochter een beenmergtransplantatie zou hebben ondergaan, antwoordt u negatief.*

*Ook wanneer de protection officer u meedeelt het Italiaans visumdossier te bezitten, wilt u daarover eerst niets zeggen en blijft u vasthangen aan uw eerdere verklaringen hoewel u de kans gegeven wordt om aanpassingen te maken (NPO, p.21). De documenten worden bijgevolg één voor één overlopen. Geconfronteerd met deze vaststaande feiten, kan u niet anders dan uiteindelijk toegeven dat uw eerdere verklaringen met betrekking tot uw vrouw en dochter alsook uw visumaanvraag onjuist waren (NPO, p.22). Zo geeft u toe dat u wel degelijk zelf uw visum aanvroeg. Ook blijkt u op de hoogte te zijn dat uw vrouw een verblijfsvergunning heeft in Italië. Deze confrontatie weerhoudt u echter niet om tegenstrijdige verklaringen af te leggen. Zo verklaart u eerst dat zij heen en terug gaat tussen Ethiopië en Italië om even later echter te verklaren dat uw vrouw sinds 2012 (EK>GK: 2019/ 20202018) in Italië woont en sindsdien nooit meer is teruggegaan naar Ethiopië (NPO, p.22 en 24). Dat u enkel en alleen uw verklaringen aanpast wanneer u geconfronteerd wordt met de fysieke documenten, hoewel u ervoor meerdere malen de kans heeft gekregen om hierover waarachtige verklaringen af te leggen, getuigt hoe u opzettelijk het Commissariaat-generaal probeerde te misleiden. Gezien uw verklaringen betreffende de aanmaak van uw visumaanvraag door voor u onbekende personen in het water vallen, kan er logischer wijze ook van uit gegaan worden dat uw paspoort niet door deze mensen wordt vastgehouden. U werd bijgevolg na het persoonlijk onderhoud gevraagd om een kopie van uw paspoort, alsook die van uw vrouw, neer te leggen. Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal nog niets mogen ontvangen wat ook uw gebrek aan medewerking demonstreert.*

*[...]*

*Tot slot dient er ook te worden opgemerkt dat u voor uw aankomst eerst in Italië verbleef. U bezocht daar uw vrouw en dochter. Gezien uw vrouw over verblijfsdocumenten van tien jaar beschikt, wordt er u dan ook gevraagd waarom u geen gezinshereniging heeft aangevraagd – of een andere procedure in Italië. U heeft geen idee, zo antwoordt u (NPO, p.24). Er kan echter niet worden ingezien waarom u geen informatie over deze optie zou hebben opgezocht gezien uw vrouw reeds in Italië woont sinds 2020 en sinds juni 2022 haar verblijfskaart van 10 jaar heeft gekregen. Ook waarom u in Italië het naliet om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, kan niet overtuigen. Zo meent u dat u niet veilig was in Italië en u vrij wou leven van uw problemen (NPO, p.23). Nochtans verklaarde u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud dat het “het goed was dat we in een veilig land waren in EU” wanneer u het had over uw verblijf in Italië (NPO, p.8). Uw tegenstrijdige verklaringen hierover tasten de geloofwaardigheid van uw relaas verder aan. U wordt hiermee geconfronteerd, maar meent zulke zaken niet te hebben gezegd. Tenslotte, kan er van een verzoeker om internationale bescherming verwacht worden dat, indien men werkelijk nood heeft aan*

*bescherming, men zich zo snel mogelijk wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Dat u dit niet deed in Italië, maar pas bij uw aankomst in België doet de vraag rijzen in hoeverre u deze internationale bescherming voor dringend en noodzakelijk acht. Dit wordt des te meer benadrukt wanneer u vermeldt dat indien u in Italië zou gebleven zijn, uw vrouw en kind dan misschien niet meer op de steun zouden kunnen rekenen van de organisatie die hen tot nu toe hielp (NPO, p.23)."*

4.2. Verzoeker verweert zich ten aanzien van de voorstaande pertinente motiveringen door te stellen dat (i) het CGVS noch de identiteitsgegevens noch diens reis naar België in vraag stelt en (ii) het feit dat hij geen gezinshereniging of asiel vroeg in Italië losstaat van zijn nood aan internationale bescherming.

Te dezen dient te worden verwezen naar artikel 48/6, § 1, eerste tot derde lid van de Vreemdelingenwet waarin wordt gesteld:

*"De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.*

*De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.*

*Het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan."*

De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte verklaringen en, waar mogelijk, ook documenten verwachten over zijn relevante familieleden en reisdocumentatie.

Het blijkt uit de niet betwiste motivering dat verzoeker slechts na lang aandringen en confrontatie met de voorhanden zijnde documenten (i) toegaf dat hijzelf een visum aanvraagde en daarvoor de nodige documenten had bijgebracht, (ii) dat zijn vrouw (en dochter) een verblijfsvergunning van tien jaar heeft in Italië, (iii) dat hij verklaarde dat zijn echtgenote heen en terug reisde tussen Ethiopië en Italië om even later, volledig inconsistent met deze verklaringen, alsnog te verklaren dat zijn echtgenote sinds 2012 in Italië woont en sindsdien nooit meer is teruggegaan naar Ethiopië (gehoor CGVS, p. 22 en 24).

Verzoeker bleek telkens zijn verklaringen aan te passen na confrontatie met de fysieke documenten hetgeen een manifeste aanduiding is dat hij de asielinstanties trachtte te misleiden omtrent essentiële elementen. Daarenboven blijkt dat verzoeker, hoewel hem werd gevraagd om een kopie van zijn paspoort (en van zijn vrouw) bij te brengen, tot heden nog geen (kopie van zijn) paspoort heeft bijgebracht.

4.3. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen.

Dat verzoeker naliel dergelijk verzoek om internationale bescherming in te dienen in Italië getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofd. Verzoekers verklaringen (gehoor CGVS, p. 24) dat hij voor zijn "vrijheid" Italië verliet en dat Italië "niet veilig" is kunnen bezwaarlijk aangenomen worden als reden waarom hij in Italië geen verzoek om internationale bescherming indiende, hetgeen des te meer geldt omdat zijn vrouw en dochter legaal in Italië verblijven,.

Dit vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

5. Verzoeker beroept zich op een vrees voor vervolging wegens zijn Amhaarse etnie en hij verwijst en citeert hieromtrent naar landeninformatie en zijn verklaringen.

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande omstandig als volgt:

*"U verklaart uw land van herkomst, Ethiopië, te hebben verlaten omdat u van mening bent, vervolgd te zijn omwille van uw etniciteit. U gevraagd om deze vervolging concreet te maken, spreekt u over hoe Amharen altijd geveiseerd werden door de politie als er opstoten waren in uw school (NPO, p.5). Ook bent u van mening dat het schoolsysteem faalde, omdat u niet vrij meer mocht lesgeven wat u wou, maar een curriculum diende te volgen opgelegd door de staat (NPO, p.16). Het Commissariaat-generaal wijst erop dat een **persoonlijke***



**en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend.** Een loutere vermelding van de algemene situatie in het land van herkomst – in casu Ethiopië – volstaat in deze context niet om aanspraak te kunnen maken op het verkrijgen van internationale bescherming. De vervolging dient namelijk in concreto te worden aangetoond en beoordeeld op het moment van de beslissing. Wanneer u echter over uzelf spreekt, zo geeft u toch aan, maakt u melding van incidenten die gebeurden tijdens de dag van de vlag en waarbij de politie diende tussen te komen. Echter, wanneer er u gevraagd wordt of u dan ooit in de problemen kwam met de Ethiopische autoriteiten antwoordt u dat u altijd wegbleef van de problemen, maar u wel collectieve problemen ondervond als een Amhaa (NPO, p.17). Wanneer er u nogmaals gevraagd wordt om uw problemen te personaliseren, verklaart u dat deze vervolging zich uitte in het ontvangen van bedreigingen en isolatie. Er dient echter te worden opgemerkt dat u er niet in slaagt om de zwaarwichtigheid van deze vervolging aannemelijk te maken. Zo werden er zaken op het krijtbord geschreven in de klas en meent u daarom als leerkracht niet te worden gerespecteerd. Ook meent u dat u geïsoleerd werd aangezien u geen promotie kreeg omwille van uw etniciteit. Gevraagd hoe u weet dat dit het motief was voor de weigering u te promoveren, kan u echter niet overtuigen (NPO, p.18). Bovendien dient er ook te worden gewezen dat u uw job kon blijven uitoefenen gedurende meer dan twintig jaar in dezelfde school. Ook was u grondbezitter en had u toegang tot de medische zorg in Ethiopië (NPO, p.6 en document visumdossier, toegevoegd aan administratief dossier). Uit uw verklaringen blijkt bijgevolg helemaal niet dat u geïsoleerd werd van de gemeenschap. Verder kreeg u ook nog te maken met beledigingen, zo verklaart u.

Hoewel het Commissariaat-generaal niet betwist dat het krijgen van beledigingen onaangenaam is, zijn noch deze noch uw beweerde bedreigingen en isolatie van die aard dat zij gelijk gesteld kunnen worden aan een schending van de fundamentele mensenrechten. Om immers tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moet het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. De in casu ingeroepen isolatie en bedreigingen zijn, zoals hierboven aangegeven werd, echter onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met voormelde vervolging of ernstige schade.

Deze vermeende vervolging tastte, volgens u, ook uw mentale gezondheid aan (NPO, p.5). Gevraagd wanneer deze bedreigingen begonnen, antwoordt u in 2010, sinds de hervorming van de overheid. Toch bleef u altijd in de dezelfde school werken. Gevraagd of u dan ooit eraan dacht om te veranderen van school, antwoordt u van niet. U bent namelijk van mening dat dit in andere scholen net hetzelfde probleem zou zijn (NPO, p.20). Er kan echter niet worden ingezien waarom u niet eerder het land verliet, gezien u meent dat deze problemen al lang gaande waren. Zo antwoordt u “ik kon mijn werk niet verlaten. Ze moeten me ontslaan om thuis te blijven. Dus anders hoe kan ik mijn job verlaten. Ook al had ik die problemen, ik bleef wel werken” (NPO, p.23). Uw passieve houding, dat u op geen enkel moment een andere job of oplossing heeft gezocht, zoals lesgeven in een andere school tijdens een periode van meer dan tien jaar, tast de geloofwaardigheid van uw relaas verder aan. Verder kan er niet worden ingezien hoe u geïsoleerd of bedreigd werd in uw school, zoals u aangeeft, als het net deze school is die een ondersteunende brief voor u schreef voor uw visumaanvraag zodat u op jaarlijks verlof kon gaan in het buitenland. Bovendien keldert de geloofwaardigheid van uw relaas des te meer wanneer er gepolst wordt of u dan hulp zocht voor uw mentaal welzijn, waarop u ontkennend antwoordt (NPO, p.16, 19). Dat u aangeeft dat deze vermeende situatie uw mentale gezondheid schaadde maar u geen stappen ondernam om deze situatie te verbeteren, bevestigt nogmaals uw passieve houding. U beschikte bovendien over een geldig paspoort sinds december 2017 (zie visumaanvraag toegevoegd aan administratief dossier). Er kan dan ook niet worden ingezien waarom u zich niet eerder onttrok aan deze situatie door u bestempeld als mishandeling en een aantasting van uw mentale gezondheid (NPO, p.5).

Vervolgens geeft u aan dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst zou vermoord of ontvoerd worden omwille van uw etniciteit (in het algemeen) (NPO, p. 20). Er kan echter niet uit uw verklaringen worden afgeleid waarom net u gevisieerd zou worden. Gevraagd of u hiervoor bewijzen heeft die dit zouden aangeven of staven, antwoordt u dat u de gevolgen kent omdat u veel Amhara heeft gekend die door die hel gingen (NPO, p.20). U doelt hierbij op een vriend die verdween na uw aankomst in België. U bent van mening dat de regeringspartij achter zijn verdwijning zou zitten. Gevraagd of u hiervoor enig bewijs heeft om deze boude verklaring te staven, antwoordt u dat u dit veronderstelt. Op geen enkele manier kan u echter deze veronderstelling hard maken. Bovendien, weet u ook niet welk incident aan de oorzaak lag van zijn verdwijning. U verklaart dit omdat u hier in België was en in niet in Ethiopië (NPO, p.20). Nochtans kan er toch redelijkerwijze verwacht worden dat u zich daar enkele vragen over zou stellen indien een vriend door de overheid verdwijnt omwille van zijn etniciteit die dezelfde is als die van u. Wanneer u ook met deze vaststelling geconfronteerd wordt, blijkt u zich opeens toch het incident te herinneren (NPO, p.21). Het is dan ook klaar en duidelijk dat u doorheen uw persoonlijk onderhoud, zowel op de vragen met betrekking tot uw asielrelaas als uw persoonsgegevens, uw antwoorden aanpast naar gelang de vragen van de protection officer.”

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in

het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas door het citeren van zijn verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen door de verwijzing naar algemene landeninformatie, het poneren van een vrees voor vervolging op basis van de geciteerde landeninformatie en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht.

Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. De voorstaande vaststelling volstaan om besluiten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Addis Abeba - waar verzoeker van zijn geboorte tot vertrek verbleef (verklaring DVZ van 11 oktober 2022, nr. 10) - in Ethiopië geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen nuttige elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS